

μου δὲν πραγματιωθῶσι ταχύτερον, ὅτι πράγματι θέλει συντελέσει εἰς τὴν κατάργησιν τῆς θανατικῆς ποινῆς.

Εὐχρηθῶμεν καὶ ἐλπίζωμεν τὴν πραγματοποίησιν ἐπὶ τὸ μέλλον!

Ἐν Παρισίοις κατ' ἀπρίλιον τοῦ 1875.

Π. ΑΡΓΥΡΙΑΔΗΣ.

ΤΟ ΜΙΚΡΟΦΩΝΟΝ.

Ἐὰν τὸ τηλέφωνον εἶχεν ἄχρι τοῦδε ἔλλειψιν τινα, ἡ ἔλλειψις αὕτη ἦν ἡ κατὰ τοσοῦτον ἐξαπείνησις τοῦ διαβιβαζομένου ἤχου, ὥστε πλεῖστοι μεγάλην ἡσθάνθησαν δυσχέρειαν περὶ τὴν ἀντίληψιν τῶν λέξεων. Ἄλλ' ἤδη πρόκειται περὶ νέου τηλεφώνου, παρουσιάζοντος τὴν ἐναντίαν ἔλλειψιν. Τὸ τηλέφωνον διαβιβάζει τὸν λόγον οὐ μόνον μετὰ τῆς ἐντάσεως αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ αὐξάνει τὸν ἤχον τοσοῦτον, ὥστε δυνατόν ν' ἀκουσθῶσιν ἐν μακρᾷ ἀποστάσει καὶ οἱ μᾶλλον συγκεχυμένοι ἤχου, οἷον ὁ τρισημῶς σανιδώματος, ἡ δόνησις σκεύους, ἡ ἀσθενὴς δὲ ὁπῆς πνοὴ τῆς αὔρας. Τὸ τηλέφωνον τοῦτο δὲν χρησιμεύει μόνον ὡς τηλέφωνον πρὸς διαβίβασιν, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἐπίτασιν τοῦ ἤχου ὄργανον· εἶναι εἰδὸς τι ἀκουστικοῦ διόπτρου, ἡχητικοῦ μικροσκοπίου, δυναμένου ν' αὐξάνῃ τοὺς μᾶλλον εἰς τὸ οὐδ' ἀνεπαίσθητους ἤχους. Οὐδ' ὁ ἐλάχιστος θόρυβος, οὐδ' ὁ ἀσθενέστατος ἤχος δύνανται νὰ διαφύγῃσι τοιοῦτον μηχανισμόν. Δι' αὐτοῦ δυνατόν ν' ἀκουσθῶσιν σχεδὸν τὰ φύλλα πίπτοντα καὶ τὰ ἀνθη ἀνοιγόμενα.

Ὁ ἐπινοηθεὶς μηχανισμὸς ὅπως δοθῇ εἰς τὸ τηλέφωνον ἡ ἔκτακτος αὕτη εὐαισθησία εἶναι ἀπλούστατος, καθόσον πρόκειται περὶ μικροῦ δεκτικοῦ ὀργάνου, εὐχερῶς πραγματοποιούμενου. Ἡ νέα αὕτη ἐφεύρεσις ἐπενοήθη ἐν Ἀγγλίᾳ ὑπὸ τοῦ κ. Hughes τοῦ γνωστοῦ ἐφευρέτου τοῦ τηλεφώνου, ὁ δὲ κ. κόμης Μονσέλ κατὰ προσέγγισιν κατασκευάσας ἀμέσως τὸ ὄργανον ἐβλήθη εἰς ἐνέργειαν τὸ πρῶτον ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ τῶν ἐπιστημῶν ἐν Παρισίοις.

Τὸ σύνθημα τοῦ τηλέφωνου διαβιβάσει ἤχους κατὰ τι ἀσθενεῖς, καθόσον τὰ δονοῦντα τὴν μεμβράνην ἐν τῷ σημείῳ τῆς ἀφίξεως ἡλεκτρικὰ ρεύματ' εἰσιν ἀσθενέστατα. Γνωστὸν εἶναι ὅτι ἡ φωνὴ τοῦ ὀργάνου, τὸ ὅποσον δονεῖ τὴν ἐλαστικὴν μεμβράνην τοῦ τηλεφώνου ἐναντὶ ἡλεκτρομαγνητικοῦ πηνίου παράγει τὰ ρεύματα. Οὐδεμία μηχανικὴ διαβίβασις διαβιβάζεται ἀκεραία, εὐνόητον δὲ ὅτι καὶ ἡ φωνὴ κατὰ τὴν ἀφίξιν παράγεται μετ' ἐντάσεως ἐλαττωθείσης. Πρὸς ἐπίτασιν τοῦ ἤχου συνελήφθη ἡ λογικωτάτη ἰδέα τοῦ ποιήσασθαι χρῆσιν ρεύματος βολταϊκῆς στήλης, οὗ ἡ ἐντασις ποικίλλει κατὰ βούλησιν. Ὁ κ. Ἑδισον καὶ πλεῖστοι ἄλλοι φυσικοὶ μετ' αὐτὸν

ἀφῆρσαν τὸ τηλέφωνον ἀπὸ τοῦ σημείου τῆς ἀναχωρήσεως. Ἡ δουλία γίνεται πρὸς μεταλλικῆς πλακῆς, ἐφ' ἧς στηρίζεται ἐκ γραφίτου ράβδος, συγκοινωνοῦσα μετ' ἡλεκτρικῆς στήλης. Τὸ ρεῦμα διαβιβάζεται διὰ τῆς ράβδου εἰς τὴν πλάκα, καὶ ἐξ αὐτῆς εἰς τὸ σύρμα τὸ διττικον μέχρι τοῦ τηλεφώνου ἐν τῷ σημείῳ τῆς ἀφίξεως. Δονουμένης τῆς μεμβράνης, ἡ ράβδος διατελεῖ κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον εἰς ἐπαφὴν μετ' αὐτῆς, ἐκ δὲ τούτου προκύπτουσι ποικίλαι ἀντιστάσεις ἐν τῇ διαβάσει τοῦ ρεύματος, αἵτινες μεταδιδόμεναι δονοῦσι τὴν μεμβράνην τοῦ τηλεφώνου τῆς ἀφίξεως. Ἐκ τῶν δοκιμῶν τούτων προέκυψεν εὐάρεστον ἀποτέλεσμα.

Ὁ κ. Hughes ἐπινοήθη ἐκ τῆς ἰδέας αὐτῆς, ἀλλ' ἐπιτυχέστερον, ὡς κρίνεται ἐκ τῶν ἐπομένων.

Ἐλαβε δύο μικρὰς σανίδας, ἐξ ὧν κατασκευάζονται τὰ διὰ τὰ σιγὰρα κυτία, καὶ ὧν ἡ μία, κάθετος, στηρίζεται κατ' ὀρθὴν γωνίαν ἐπὶ τῆς ἐπέρας, οὗσης ὀριζοντείου· τὸ ὕψος ἦν ἐνδὲς δεκαμέτρου τὸ δὲ πλάτος 5—6 ἑκατοστομέτρων. Εἰς τὴν βάσιν τῆς καθέτου σανίδος προσαρμύζεται μικρὰς ὑποστάτης, ἔχων σχῆμα πεσσοῦ ἐκ γραφίτου ἢ ἐκ κερατίνου ἀνθρακος καὶ πρὸς αὐτὸν δεύτερος προσόμοιος. Μικρὰ ὅπῃ ὑπάρχει ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἄνω προσόψεως τοῦ πρώτου ὑποστάτου, ἐπὶ δὲ τῆς κάτω τοῦ ἐτέρου πλαγίᾳ τις κοιλότης. Μεταξὺ τῶν δύο τούτων ὁπῶν τίθεται καθέτως μικρὰ ράβδος ἐκ γραφίτου, τὴν μὲν βάσιν μυτηρὰν ἔχουσαν, ἐπὶ δὲ τοῦ ὑψηλοτέρου ἄκρου ἀγκιστρίδα. Ἡ ράβδος αὕτη ἵσταται κάθετος ἀφ' ἐνδὲς μὲν διὰ τῆς ἀγκιστρίδος, ἀφ' ἐτέρου δὲ διὰ τῆς κίχμης. Τέλος ρεῦμα βολταϊκῆς στήλης μεταχτετεύεται εἰς τὸν κατώτερον ἐκ γραφίτου ὑποστάτην, ἐξ οὗ ἄρχεται ρεῦμα διοχτετευτικὸν καταλήγον εἰς σύνθημα τοῦ τηλέφωνου.

Ἡ ἐλαφροτάτη ψαῦσις τῆς ὀριζοντείου σανίδος δι' ὄνυχος ἢ διὰ πτεροῦ οὐ μόνον ἄρκει ὅπως τὸ τηλέφωνον ἐπαναλάβῃ τὸν ἤχον, ἀλλὰ καὶ ἐπιτείνει τοῦτον μεγάλως.

Ἡ σανὶς δονεῖται καὶ μετ' αὐτῆς οἱ ὑποστάται, ἡ δὲ ἐκ γραφίτου ράβδος ὡς ἐκ τῆς συγκρατήσεως αὐτῆς μεταξὺ τῶν δύο ὑποστατῶν δονεῖται καθέτως. Τὴν δόνησιν ταύτην εὐχερῶς δύναται νὰ νοήσῃ τις, λαμβάνων ὑπ' ὄψιν ὅτι συμβαίνει ἐπὶ τυμπάνου, ἐφ' οὗ μικροὶ χάλικες ἐτέθησαν, οἵτινες ἀναπηδῶσιν ἅμα ὡς παραχθῇ ἐν μικρᾷ ἀποστάσει ἐντονός τις ἤχος. Αἱ δόνησεις αὗται τῆς ράβδου εἰσὶν ἀνεπαίσθητοι, ἀλλ' ἀρκούντω, ἰσχυρὰ ὅπως μεταβάλλωσι κατὰ πᾶσαν κίνησιν τὴν διάβασιν τοῦ ἡλεκτρικοῦ ρεύματος τῆς στήλης.

Αἱ τοῦ ρεύματος μεταβολαὶ εἰσιν ἰσχυρόταται καὶ καθορίζουσιν ἐπομένως ὑπουδαίαν δόνησιν τῆς μεμβράνης τοῦ τηλεφώνου τῆς ἀφίξεως, ὁ δὲ πα-

ραγόμενος ὡς ἐκ τούτου ἦχος λίαν ἐπαυξάνει. Εἶναι δ' ἀρχικὸς ἦχος, λίαν ἐντεταμένος. Τὸ σύνθησις τηλεφώνον μετέδιδεν ἀσθενεῖς ἦχους, δυναμένους νὰ παραβληθῶσι πρὸς εἰκόνα φωτογραφικὴν σμικρυνθεῖσαν. Τὸ τηλεφώνον Hughes μεταδίδωσιν ἦχους ὁμοίους πρὸς εἰκόνα φωτογραφικὴν μεγεθυνθεῖσαν.

Τοῦτο τὸ ὄλον μυστήριον τοῦ μικροφώνου, ὀνομασθέντος οὕτως ὑπὸ τοῦ ἐπινοητοῦ κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἦττον ἀκριβοῦς· ἄλλως δέ, ἡ ὀνομασία αὕτη ἀνήκει τῷ κ. Βέαδστων, ὅστις ἐκάλεισεν οὕτω μηχανισμόν, προωρισμένον ἐπίσης εἰς τὴν λήψιν ἀσθενεστάτων ἡχῶν.

Ὅταν ἐπὶ τῆς σανίδος κατατίθεται κυτίον μεταλλικόν, ἐνῷ ἐγκέλειται μῦξα, ἀκούει τις κάλλιστα, τιθέμενος τὸ οὖς ἐπὶ τοῦ τηλεφώνου, τὸν ἦχον τῶν ποδῶν τοῦ ἐντόμου προσκρούοντος εἰς τὸ μέταλλον. Ἐὰν τεθῇ ἐπὶ τῆς σανίδος ὠρολόγιον, ὁ κρότος τοῦ μηχανισμοῦ ἀκούεται μετὰ τηλικαύτης ἐντάσεως, ὥστε θὰ ἐνομιζέτο ὅτι ἀκούεται ὁ κρότος μηχανῆς μύλου. Διὰ τοῦ μικροφώνου ἀκούονται ἦχοι μὴ ἀντιλαμβανόμενοι διὰ τοῦ ὠτός, εἶος ὁ τῶν ὀδόντων τῆς συμπλοκῆς τοῦ ἐσωτερικοῦ μηχανισμοῦ, ὡθοῦντος τοὺς μὲν πρὸς τοὺς δέ. Εἶναι ὄργανον παραδόξου εὐαισθησίας· δυνατόν δὲ νὰ λεχθῇ ὅτι δὲν ὑπάρχει ἦχος διαφεύγων τὸ ἀνθρώπινον οὖς. Τοῦναντίον μάλιστα ἀκούει τις δι' αὐτοῦ κάλλιστα· ὁ ἐλάχιστος ἦχος ἀνέρχεται ἀπὸ τοῦ ἐδάφους μέχρι τοῦ ὄργανου καὶ μεταδίδεται διὰ τοῦ τηλεφωνικοῦ κέρατος. Ὁ κρότος τῶν μακρόθεν βηματικῶν, αἱ τοῦ ἐδάφους δονήσεις ἀντανακλῶνται εἰς τὸ ὄργανον καὶ λαμβάνονται μετὰ καταπληκτικῆς ἀκριθείας.

Πρόδηλον ὅτι καὶ οἱ ἐλάχιστοι τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος κρότοι παράγουσιν ἡχῶν ἐν τῷ μικροφώνῳ. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ὁ παλμὸς τοῦ σφυγμοῦ, ὁ κτύπος τῆς καρδίας διακρίνονται μετὰ εὐκρινείας ἀγνώστου ἄχρι τοῦδε. Ἡ ἱατρικὴ θὰ εὖρη βεβαίως νέας ἐφαρμογὰς ἐν τῷ τηλεφώνῳ τοῦ Hughes.

Καὶ οἱ κωφοί; Πρόδηλον ὅτι θέλουσι δυνήθῃ νὰ ἀκούωσι διὰ τοῦ μικροφώνου κάλλιστα. Πρὸς τοῦτο ἀρκεῖ νὰ συνδεθῇ ἡ μεμβράνη τοῦ τηλεφώνου μετὰ σκληρᾶς καὶ ἀκάμπτου ράβδου ἢ μετὰ μεταλλικοῦ σύρματος τεταμένου, ὅπερ ὁ κωφὸς τίθησι μεταξὺ τῶν ὀδόντων. Πασίγνωστον ὅτι οἱ κωφάλαοι ἀκούουσι κάλλιστα διὰ τῶν ὀδόντων, ὅταν ἡ κωφότης δὲν προέρχεται ἐκ παραλυσίας τοῦ ἀκουστικοῦ νεύρου. Ὁ ἔχων τὸ οὖς σκληρὸν ἀντιλαμβάνεται κάλλιστα τῶν λεγομένων αὐτῶ, ἐὰν ὁμιλήσῃ πρὸς αὐτὸν ἐντὸς χαλκίνης λεκάνης ἢ ποτηρίου, ἐπὶ τοῦ χεῖλους τοῦ ὁποίου τίθησι τὸ οὖς ἢ τιθεὶς ὀδόντας. Ἡ δὲ τῶν στερεῶν σωμάτων διαβίβασις τῶν ἡχῶν γίνεται κάλλιον ἢ διὰ τοῦ ἀέρος.

Περίεργος θὰ ἦτο ἡ διὰ τοῦ μικροφώνου ἐναρξίς τοῦ ἐναργεστάτου πειράματος τῆς μαγικῆς συναυλίας τοῦ Βέαδστων. Ὁ ἄγγλος φυσικὸς κατώρθωσε νὰ διαβιβάσῃ διὰ πολλῶν ὁροφῶν οἰκίας τινὸς συμφωνίαν, δοθεῖσαν ἐντὸς ὑπογείου. Ἡ ἐλάχιστη μεταβιβάζει λίαν ἐξαιρετικῶς τὸν ἦχον. Ὁ Βέαδστων ἐπηξε τέσσαρας πασσάλους ἐξ ἐλάτης ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ, τὸν μὲν ἐπὶ τῆς ἀρμονικῆς τραπέζης κλειδοκυμβάλου, τὸν δὲ ἐπὶ τοῦ ζυγοῦ βαρβίτου, τὸν τρίτον ἐπὶ τῆς κλίμακος λίρας, τὸν τέταρτον ἐπὶ τῆς γλωττίδος αὐλοῦ. Οἱ ἦχοι διεβιβάσθησαν εὐδιακρίτως μέχρι τῆς τετάρτης ὁροφῆς. Διὰ τοῦ τηλεφώνου Hughes ὁ ἦχος δύναται νὰ λάβῃ ἐκτακτον ἔντασιν. Ἄλλως δὲ ἀρκεῖ νὰ θέσῃ τις ἐπὶ τῆς δονουμένης σανίδος κιβώτιον μουσικὸν ὅπως ἀκούσῃ ἀληθῆ συναυλίαν.

Ὑπάρχει μουσικὸν ὄργανον ἥκιστα μὲν γνωστὸν, ἀλλ' ἀξιοσημείωτον, καὶ τοῦτό ἐστιν ἡ αἰολικὴ ἢ μετεωρολογικὴ κινύρα (harpe), ἥτις εὐχερῶς τίθεται παντοῦ ὅπου πνέει ἄνεμος, ὅστις μόνος δονεῖ αὐτήν. Ἀπλῆς χορδῆς τεταμένης ἐπὶ τῆς κατωτέρας ἄκρας θύρας κακῶς κλεισμένης καὶ πυρὸς ὑπάρχοντος ἐν τῇ ἐστίᾳ αἱ δονήσεις ἀποβαίνουσιν ἔντονοι, καὶ παράγονται ἐκ τούτου ἦχοι εὐάρεστοι. Πολλὰ μεταλλικὰ χορδὰ τεταμένα ἐν κήπῳ παράγουσιν ἀρμονικοὺς ἦχους ὅταν ὁ ἄνεμος πνέῃ. θὰ ἔλεγε τις ὅτι τοῦτό ἐστιν ἀντήχησις ἡχοῦ μουσικοῦ ὄργανου μακρόθεν ἀκουομένου. Τοὺς παραδόξους ταύτους ἦχους δύνανται εὐχερῶς νὰ ἀκούσωσιν οἱ παρὰ τοὺς πασσάλους τηλεγραφικῆς γραμμῆς ἐστάμενοι. Οἱ οὕτω παραγόμενοι ἦχοι ἀποτελοῦσιν ἀρμονίαν ἡδεῖαν, θελητικὴν καὶ ἐπαγωγόν. Οὐδόλως ἀμφίβολον ὅτι ἡ ἀρμονία αὕτη ἀκουομένη διὰ τοῦ μικροφώνου ἐπιτείνεται καὶ παράγει μέγα ἀποτελεσμα.

Παραλείποντες τὰς ἐφαρμογὰς ταύτας, αἵτινες ἡμέραν τινὰ συμπληρωθήσονται βεβαίως, μνημονεύσωμεν δύο μόνους μετεωρολογικὰς ἐφαρμογὰς τοῦ νέου τούτου ὄργανου. Ἡ ἀτμοσφαιρικὴ ἡλεκτρικότης λίαν κακῶς ἄχρι τοῦδε ἐμελετήθη, καίπερ μεγάλως ἐπιδρῶσα ἐπὶ τῶν τηλεγραφικῶν συρμάτων. Ὁ κ. Γροσσιέρ ἐβεβαίω ἐσχάτως ὅτι τὸ τηλεφώνον μετέδιδε χαρακτηριστικοὺς ἦχους ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τῆς μεταβαλλομένης ἐντάσεως τῶν τηλεγραφικῶν συρμάτων. Οἱ ἦχοι οὗτοι, ὀλίγον συγκεχυμένοι ὁ ἀπέβαινον προδήλως εὐδιάκριτοι διὰ τοῦ μικροφώνου· ἡδύνατο δὲ τις νὰ ὑπολογίσῃ τὰς ἡμερησίας μεταβολὰς τῆς ἀτμοσφαιρικῆς ἡλεκτρικότητος.

Τὴν δευτέραν ἐφαρμογὴν ὑπηγόρευεν ἡ ὑπὸ τοῦ κ. Μαίυ ἀνακαλυφθεῖσα σπουδαιότατη ἰδιότης τοῦ σεληνίου, ὅπερ ἐστὶ καλὸς ἀγωγὸς τῆς ἐκ τοῦ φω-

τῆς παραγομένης ἡλεκτρικότητος. Ἡ ἀγωγὸς δύναμις βάρθου σεληνίου δύναται ν' ἀνέλθῃ ἀπὸ τοῦ μηδενὸς μέχρι τοῦ δεκάτου βαθμοῦ ἀναλόγως τῆς ἐντάσεως τοῦ φωτὸς εἰς ὃ ἐκτίθεται. Ἐκαστον δὲ ἰδιόχρουν φῶς διαφόρως ἐπὶ τοῦ σεληνίου ἐπιδρᾷ.

Ἀντικαθισταμένης ἄρα ἐν τῷ ὄργανῳ τοῦ Hughes τῆς ἐκ γραφίτου βάρθου διὰ βάρθου σεληνίου, ἐπιτυγχάνεται μικρόφωνον εὐαίσθητον εἰς τὸ φῶς. Ἡ βάρθος ὅσον διαφανὴς ἐστὶ τοσοῦτον καὶ εὐαγωγοτέρα καθισταμένη δυνεῖ τὴν τηλεφωνικὴν πλάκα. Αἱ φωτιστικαὶ δονήσεις μεταβάλλονται εἰς ἡχητικὰς καὶ τὸ τηλεφώνον δύναται ν' ἀκούῃ τὸ φῶς καὶ τὰ χρώματα.

Πᾶς τηλεφωνικὸς φθόγγος ἀπεκάλυπτε τὸ χρῶμα τῆς μετάξης, τοῦ ἄνθους, δυνατὸν δὲ νὰ ἴδῃ τις μακρὰν διὰ μέσου τοῦ μεγαλειτέρου σκότους. Εὐχερῶς θὰ ἡδυνάτο τις νὰ κρίνῃ περὶ τῆς ἐντάσεως τοῦ φωτὸς καὶ πραγματοποιήσῃ φωτόμετρον λίαν εὐαίσθητον· μάταιον τὸ προσθεῖναι ὅτι θὰ παρήγετο οὕτω μετεωρολογικὸν ὄργανον, χρήσιμον εἰς τὴν μελέτην τῶν μεταβολῶν τοῦ φωτὸς κατὰ τὰς διαφορὰς τοῦ ἔτους ἐποχὰς.

Ἐν κεφαλῇ, πασίδηλον ὅτι αἱ δύο σανίδες καὶ ἡ μικρὰ κινητὴ βάρθος τοῦ κ. Hughes ἔχουσι τὴν σπουδαιότητα αὐτῶν ἐκάστη. Πανταχοῦ ἀπὸ πολλοῦ ἐθηρεύετο μέσον τι πρὸς αὐξήσιν τῶν ἡχων. Ἡ λύσις φαίνεται ἐπιτευχθεῖσα καὶ ἐπιτευχθεῖσα μάλιστα διὰ πρᾶγματι στοιχειώδους μέσου, ὅπερ τὰ μάλιστα κινεῖ τὴν περιέργειαν.

ΜΑΞΙΜΟΥ ΤΟΥ ΜΑΡΓΟΥΝΙΟΥ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ Δς'.

Τῷ σοφωτάτῳ Δαβίδῃ τῷ Ἐσχαλίῳ Μάξιμος ὁ Μαργούνιος εὖ πράττειν.

Φορτικώτερος ἐγὼ τὰ περὶ σέ, σοφωτάτη μοι καὶ φιλότατη κεφαλὴ· σχεδὸν γὰρ οὐδ' ἀπολύσας τὸ στόμα ἐπὶ ταῖς προτέραις τῶν αἰτήσεων καὶ δευτέρας σου τῇ καλοκάγαθίᾳ προστίθῃμι. Οὕτως ἐγὼ τῇ σῇ καὶ μεγαλονοίᾳ καὶ εὐκρινεῖ ἀγάπῃ τῇ πρὸς ἐμὲ κατατεθάρρηκα. Κάκειθεν μὲν ὁκνῶ, ὅ γε εἰκὼς, πρὸς τὴν διενόγησιν, ἐντεῦθεν δὲ καὶ θάρρους ὅτι πλείστου ἐμπίπλωμαι. Ὑποίσει, σῆμαι, μᾶλλον δ' εἰπεῖν πέπεισμαι, φιλοφροσύνως καὶ τούτῳ καὶ τῇ περὶ ἐμέ σου σπουδῇ τὸ πᾶν χαρίζομενος. Οὐκοῦν ἐγὼ μὲν καὶ αὐθις ἰκέτης σου ἐφ' ᾧ καθυπουργῆσαι φίλτροις φιλικότης προστελεύσομαι, σὺ δ' ἄρα εἰσακούσεις ὁ φιλικώτατος τοὺς τρόπους καὶ τὰ πάντα εὐήκοος εἰς τὴν τῶν φιλοσόφων ἐξυπηρέτησιν. Θωμᾶς ὁ τοῦ Παύλου ὁ Κύπριος, ἀνὴρ τὰ τε ἄλλα καλῶς

καγαθὸς καὶ τῶν ἐμῶν μετασχὼν σφοδρῶς παιδικῶν, Τετραάγγελόν με ἀπήτησε, μήκους τοῦ παρ' ἡμῖν λεγομένου ἑκτοῦ καὶ δεκάτου, καὶ Ψαλτῆρα δὴ τοῦ αὐτοῦ μήκους ἐκ τῆς ἡμετέρας ἐκτυπώσεως ἢ ἄλλοθεν παθεν, ἑκάτερον ἐλληνιστὶ καὶ ἰταλιστὶ ἢ μόνον τὸ πρότερον. Εἰ οὖν τούτοις που περιτύχοις, ἀξιώσον, καὶ πρὸς τοῦ φίλου, ὡς ἡμᾶς ταῦτα διαπέμψαι συνδιαμηνύων ἡμῖν καὶ τὰ τῆς κατατεθείσης ἐπὶ τούτοις τιμῆς καὶ ὅπερ ἂν σοι βουλομένῳ γένοιτο ἀποδοθῆναι, εὐθὺς ἀποδώσομεν· χαρὶ γὰρ τὰ μέγιστα. Τοῦ λοιποῦ ἐξβρωμένως μοι διαβιώης, ἀνδρῶν παμφίλτατε, καὶ σφοδρότερον ὑπανακαίσις τὸ πρὸς ἡμᾶς φίλτρον ἄείποτε καὶ συγγνοίης ἡμῖν λακωνίζουσιν. Ἐνετίηθεν.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΑΖ'.

Τῷ σοφωτάτῳ Εὐστρατίῳ τῷ Λεοντίῳ Μάξιμος.

Ἀπῆλθες, ἐμοὶ δὲ κατέλιπες δάκρυα· παρῆλθον εἰς τὸ τῆς συζητήσεως ἔντρομος, οὐχ ὡς ὑπαίτιος ὢν, ἀλλ' ὡς δειλιάσας πρὸς τὸ πρᾶγμα καὶ ἀήθης, καὶ δὴ καὶ τινα ἐπήρειαν δεδιώς. Ἐπανῆλθον δὲ οἷος καὶ παρεγενόμην ἐκεῖθεν ἀσινῆς χάριτι Χριστοῦ καὶ τῇ τῆς ἐκλαμπροτάτης γερούσιας συνηγορίᾳ καὶ ὑπερατπισμῷ. Τί τὸ ἐπὶ τούτοις; Πολὺς τῶν ἐπηρεαζόντων ὁ μετὰ μέλος ἐρ' οἷς ἐδεδράκεισαν. Τίς δὲ ὁ αἷτιος καὶ ἐρ' ὅτῳ καὶ πρὸ τῆς. . . . τινῶν ὁπομνήσεως, ἐξεπίστασαι. Ἦκε καὶ ὡς ἡμᾶς τῶν αὐτόθι καὶ αὐθις ἐπισυμβάντων, ὡς μὴ ὤφειλε, μήνυμα. Ἐπιστολὴ ἐν Γερμανίᾳ ἤδη ἐκτυπωθεῖσα ἐπεφθάκει, ἐντεῦθεν [δ'] ἐκ τοῦ τὰς ἀφορμὰς παρασχέιν οὐ μικρὸς ἐγείρεται θόρυβος τὰ πάνδεινα παθεῖν ἡγησαμένου. Ἀλλὰ γὰρ ἔδει καὶ τοῦτ' ἐκεῖνον κατὰ νοῦν λαβεῖν, τὸ μὴ δεῖν ἄπαξ προσκροῦσαι ἐλέσθαι καὶ τοῦτ' ἐν τοῖς καιροῖς. Γέγονεν οὖν ὃ δὴ γέγονε. Φθάνω δ' ἐγὼ αἰτῶν τὴν. . . ὅπως ποτὲ πεπλημμελημένην νῦν συγχώρησιν, οὗτος δ' ἀποδοκιμάζει τὴν αἴτην ἄλλως τε καὶ μεσολαβούντων ἐκλαμπροτάτων ἀνδρῶν εἰς τοῦργον. Τί οὖν ἂν καὶ πάθοιμεν ἐπηρεαζόμενοι; Τί γὰρ ἄλλο ἢ τὸ θεῖον πρὸς συμμαχίαν προτκαλεσόμεθα καὶ τὴν σὴν πρὸς ἐκεῖνο δι' ἡμᾶς ἐξιλέωσιν; Ὁ ἱερός πρωτοπαπᾶς οὕτω καὶ νῦν τὸ χρέος ἀπέδωκε. Χάρισαι ἡμῖν, πρὸς τοῦ φίλου, γράμματα πρὸς ἐκεῖνον διαμηνύοντα τὴν ἀπόδοσιν, ἐμπαρνεύσεις δ' ἐκεῖνοις καὶ ὅπως μέχρι τούτου τὰ κατὰ σέ κεχώρηκε καὶ τῶν προσφοιτησάντων νέων, οὓς καὶ παρ' ἐμοῦ προσείποις φιλικώτατα. Ναὶ, πρὸς τῆς μεταξὺ νῦν ἱερᾶς φιλίας, καὶ εἴ του τῶν παρ' ἡμῶν σοι δεήσῃ, οὐκ ἂν φθάνοις ἐπιτάττων ἡμῖν τὰ πρὸς δύναμιν. Ἐξβρωμένως μοι διαβιώης, σοφώτατε καὶ ἐντιμώτατε ἐν Χριστῷ ἀδελφέ. Ἐνετίηθεν, μαίμακτριωνος ἃ ἐπὶ ἰ ἀφῆε.